

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χάραν ημιών διαφρασίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστερόν και χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :

Ἔτησίαι . . . δε. 3,— Ἔτησίαι . . . φρ. 10,—
Ἐξαμήνιος . . . 4,50 Ἐξαμήνιος . . . 5,50
Τριμήνιος . . . 2,50 Τριμήνιος . . . 3,—
Αἱ συνηθιστά ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκαστοῦ μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγούμενων ἐτῶν, Α' και Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὀδὸς Εὐριπίδου δε. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β' — Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουνίου 1911

Ἔτος 33ον. — Ἀριθ. 28

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΜΑΥΡΟΣ ΘΑΜΠΡΑΝΕΙ)

Περίληψις τῶν προηγούμενων : — Εἰς τὸ Σικάγον, τὴν νύκτα τῆς 14 Μαΐου 1903, ἐσημειώθησαν δύο μυστηριώδη και ἀνεξήγητα γεγονότα. Αἱ σιγῆαι δύο ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων οὐκίαν τῆς πόλεως, τοῦ τεκτονικοῦ Νασὸ και τῆς Τακόμας, ἐπίστησαν ἑμίας ὡς ἐπὶ ἀνεμφοροβίου ἢ βολίδος. Ἐν τοῖτοις οὐτε ἀνεμφορὸν ἐπνευον ἐκείνην τὴν νύκτα, οὐτε βολίς ἐρέθη. Ὅχι ἀλιγότερον μυστηριώδης ἦτο και ὁ θάνατος τοῦ διασημοῦ λατροῦ Ἀβραὰμ Ὀδύξων, ὁ ὁποῖος ἐπρέθη ἀπηγγονιμένος εἰς τὸ ἐργαστήριον του. Πότικόνησαν ἡ ἐδολοφορήθη ἐπὶ τῶν ἐξαφανισθέντος ἀληθέτου του Νικόλα Καρακά ; Μεθ' ἑλάς τὰς προσπαθείας, ὁ δραπέτης δὲν συνελήφθη και ὁ κόσμος ἐσχημάτισε τὴν ἰδέαν διὰ μετὰ τὸ ἐγγίχημα τῶν πτόκίονος και αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΤΙΣ Ο ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΑΡΑΚΑΣ

Τίς ὁ Νικόλας Καρακάς, ὁ μυστηριώδης αὐτοῦ Ἕλλη, τὸν ὁποῖον ἐλόκληρος ἡ Ἀστυνομία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δὲν εἶχε κατορθώσῃ να συλλάβῃ ;

Αἱ πολυπληθεῖς ἀνακρίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγείναν ἔκτοτε περὶ αὐτοῦ, θὰ μᾶς ἀπαντήσουν ἀρκετὰ σαφῶς. Ἰδοὺ τὸν φησι τί εἶχεν ἐξακριβωθῆ περὶ τοῦ ὑποτιθεμένου κακούργου.

Ἐξ μηνῶς πρὸ τῶν συμβάντων τῆς 14 Μαΐου 1903, ἑνας ἀνθρωπὸς ἀπετίβαζέτο εἰς τὸ Σικάγον. Πρῶτος

«Ἐἶχεν ἀποβιασθῆ μετὰ χερίαι στὲς τσέπες...» (Σελ. 221, στ. β')

χετο ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἐπου εἶχε πάρῃ τὸν σιδηρόδρομον «New-York Central», τὸν ἀνήκοντα εἰς τὸν Βάντερμπιλτ.

Ὁ ἀνθρωπὸς αὐτοῦ ἦτο κοντοῦ ἀναστήματος, — ἐν μέτρον και ἐξηγταπέντε ἑκατοστά τὸ πολὺ, — ἀλλὰ εὐρωστος και καλοδεμένος. Τὸ φουσκωτὸν πρόσωπόν του ἦτο λεῖον και ἀτριχον, οἱ ὀφθαλμοὶ του γαλανοί, ὀλοστρόγγυλοι και ἀεικίνητοι, τὰ μαλλιά του ξανθὰ, τὸ στόμα του μεγάλον, ἐρωδιασμένον με διπλὴν σειρὰν θαυμασίων δοντιῶν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν ἔλειπε κανέν, και ἡ μύτη του χονδρὴ, ἐλαφρῶς ἀνασηκωμένη.

Ἡ ἐνδυμασία του ἀπλουσιτή. Κοστοῦμι στακτερόν, σκεπασμένον ἀπὸ πλατὺ ἐπανωφόρι χρώματος ἀβάνας, καπέλο μαλακὸν με καταβισμένα χεῖλη, στερεὰ ὑποδήματα, και τίποτε ἄλλο.

Οὐτε μπαστούνη, οὐτε βυβρέλλα, και — ἰδιαιτέρως — ἀξιοσημειωτὸν, — οὐτε ἀποσκευαί. Δὲν τὸν συνάβευον οὐτε μπασούλο, οὐτε ἀκκος, οὐτε βαλίτσα.

Ὁ ἀνθρωπὸς αὐτοῦ εἶχεν ἀποβιασθῆ μετὰ χερίαι στὲς τσέπες και μετὰ τὸ σιγάρον εἰς τὸ στόμα, ὡς ἀμείριμος περιπατητῆς.

Ἐν τοῖτοις — τὸ γεγονὸς εἶνε ἐξηκριβωμένον, — ὁ ταξιδιώτης αὐτοῦ μόλις πρὸ ἐξηγταπέντε ὥραν εἶχε πατήσῃ τὸ ἀμερικανικὸν ἔ-

«Αἱ ἐφημερίδες ἐπροκήρυτταν ἀμοιβὴν διὰ τὴν σύλληψιν του...» (Σελ. 214, στ. β')

δαφός. Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸ Σικάγον, εἶχεν ἀποβιασθῆ ἀπὸ τὸ γαλλικὸν ὑπερωκεανειὸν «Βρετανν», τὸ ὁποῖον τὸν εἶχε φέρῃ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν εἰς Νέαν Ὑόρκην, και ἀπὸ ἐκεῖ ἀμέσως ἐπῆρε τὸ τραῖνον, τὸ ὁποῖον τὸν ἀπετίβασε εἰς τὴν ἄλλην ἀμερικανικὴν μεγαλόπολιν.

Πόθεν ἀρᾶ γε αὐτῆ ἡ ἡμερία, ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀσφάλεια ;

Ὁ ἀνθρωπὸς αὐτοῦ, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, διὰ νὰ εὕρῃ βέβαια καλλιτέρα πύχην, ἐνόμιζε λοιπὸν ὅτι ἡ πῆττες θὰ ἐπεφταν ἐτοιμας εἰς τὸ στόμα του ;

Αὐτὸ ἦτο ἀνεξήγητον, διότι, καθὼς ἐβεβαίωθη και ἡ Ἀστυνομία, ὁ ταξιδιώτης δὲν εἶχεν εἰς τὴν τσέπην του παρὰ δύο δολλάρια και δύο σέντες, δηλαδὴ περὶ πέντε ἐνδεκά δραχμάς. Φαίνεται ὅτι και εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου πρὸ πολλοῦ εἶχε

μεταναστεύσει από κάποια νήσον της Ελλάδος, ο Νικόλας Καρακάς δεν είχε πλουτήσει.

Εν τούτοις, χωρίς να στενοχωρηθή διόλου, έζητjσε τo ελληνικόν έστιάτοριον του Λασσάνη και μετέβη εκεί κατέσθειαν. Τον προσέλαβαν άμέσως ως βοηθόν ύπηρέτην. Και μετά όκτώ ήμέρας έπροβιάσθη εις σερβικόρον.

Αλλά τo επάγγελμα αυτό δεν τω ήρμοζεν. Το άνεγνώριζε και o προϊστάμενός του, μολοντι ήτο κατενθουσιασμένος από την ύπηρεσίαν του νέου Έλληνο-γάλλου σερβιτόρου. Αλλως τε o Νικόλας Καρακάς είχεν διμολογήσει o ίδιος, ότι άνειροπολούσεν άλλου είδους ζωήν.

Την επόχην εκείνην ακριβώς, o ιατρός Άβραάμ Ούζωv εδμηρούσεν εις πολλάς έφημερίδας του Σικάγου μίαν μικράν άγγελίαν, διά της οποίας έζητει ύπηρέτην νοήμονα και άφοσιωμένον, ικανόν να εκτελή εις την οικίαν του τα πολλάκλή καθήκοντα του μαγειρου, του οικονόμου, του θαλαμηκόλου και του κηπουρού.

Η τύχη, ή οποία κάμνει τόσα παράδοξα πράγματα, έκαμεν ώστε ή άγγελία αυτή να περιέλθη εις γνώσιν του Νικόλα Καρακά, o οποίος έσπευσεν άμέσως να πληροφρηθή περι του ιατρού, του τρόπου της ζωής του, των συστημάτων του, των ιδιοτροπιών του και του μισθού, τον οποίον έδιδεν εις τον μοναδικόν του ύπηρέτην.

Ευχαριστηθείς απ' όλα και συλλογισθείς βεβαίως ότι εύκολα θά ήμπορούσε να κάμη τo έλεγοντου, χάρις εις την μόνησιν εις την όποιαν από ετών έξη o Άβραάμ Ούζωv, δεν έδίστασε να παρουσιασθή εις τον ιατρην και να τω προσφέρη τας ύπηρεσίας του.

Ο ιατρός, χωρίς να εξετάση πολύ, έδέχθη άμέσως τον νέον ύπηρέτην. Ας μη τω κατηγορησωμεν άουνασίαν, διότι και πολλοί άλλοι εις την θέσιν του θά έκαμναν τo ίδιον... Το πρόσωπον δεν είναι τo κάτοπτρον της ψυχής, καθώς ειπαν τόσο σοφοί, και ή συμπαθής φυσιογνωμία δεν είναι τo καλλίτερον συστατικόν ;

Ο Νικόλας Καρακάς είχεν εξωτερικόν, τo όποϊον εκ πρώτης όψεως άνέπνευεν έμπιστοσύνην. Οπωςθήποτε, o Έλληv μετανάστης, τρεις μόλις εβδομάδας μετά την άφίξιν του εις Σικάγον, ήτο ύπηρέτης του ιατρού Ούζωv, — μαγειρος, οίκονόμος, θαλαμηπόλος και κηπουρός.

Περιμένων βεβαίως την κατάλληλον στιγμήν, διά να εκτελέση τo σχέδιον, τo όποϊον έξ αρχής θά είχε καταστρώσει, εξετέλει εν τω μεταξύ την ύπηρεσίαν του πιστότατα. Οι γείτονας και οι προμηθευται της οικίας έβεβαίωσαν, ότι επί πέντε

μήνας δεν είχε ζωήν άφορμήν εις τo παραμικρόν παράπονον και ότι οι λογαριασμοί του ήσαν ακριβέστατοι και τακτικώτατοι. Μάλιστα δε όλοι όσοι τον είχαν γνωρίσι, ώμολόγησαν ότι ήσθάνοντο την ζωηροτέραν συμπάθειαν προς τον Έλληνα αυτόν, o οποίος, ξενιτευθείς από μικρός, καθώς τούς έλεγε, έζησε πολλά χρόνια εις την Γαλλιάν και από εκεί άπεράσισε να μεταναστεύση εις την Αμερικην, όπου ήσαν εγκατεστημένοι περισσότεροι συμπατριώται του.

Γνωρίζομεν πώς έτελείωσεν αυτή ή ιστορία. Την πρωίαν της 14 Μαΐου, o σοφός ιατρός Ούζωv εύρέθη νεκρός, κρεμασμένος εις τo εργαστήριόν του, o δε πιστός ύπηρέτης του Νικόλας Καρακάς είχε γίνη άφαντος.

Γνωρίζομεν επίσης ότι αὐτα έγνος του άνευρέθη. Το μόνον που εξηκείωσεν ή αστυνομία, ήτο o τρόπος με τον όποιον o δολοφόνος έδραπέτευσεν από την οικίαν

ο Ούζωv είχε φύγη από τo παράθυρον... (Σελ. 222 στ. 6')

τoυ θύματός του. Τόσον οι ίδιωτικαί ίχνηλάται όσοι και οι αστυνομικοί ήσαν σύμφωνοι ότι τo γεγονός ήτο βεβαίον, θετικόν, άνεπίδεκτον άντιρρήσεων : o άλλιος είχε φύγη από τo παράθυρον της αίθούσης τoυ ίσογείου, τo όποϊον έδλεπεν εις τον δρόμον.

Τo παράθυρον αυτό, τώντι, είχαν εύρεθή την πρωίαν ορθάνοικτον.

Αλλά διατί όμως o καθoύργος έπροτίμησε την διεξόδον αυτήν, αντί να εξέλθη από την θύραν τoυ δρόμου, τo όποϊον θά ήτο ίσως απλούστερον ;

Τo σκοτεινόν αυτό σημείον δεν έφρόντισαν να τo διαφωτίσουν.

Και έκαμαν άσχημα, διότι αυτό θά έξηγοϋσε πολλά πράγματα και άναμφιδόλως θά έφριπτε νέον φως επί τoυ πλέον ή παραδόξου τρόπου, με τον όποϊον εξηφανίσθη o Νικόλας Καρακάς, και επί τoυ όχι ολιγώτερον περιέργου αίτιου, τo όποϊον τον ήνάγκασε να εξαφανισθή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ. ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΔΙ' ΟΥΣΗΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΟΥΖΩV.

Αλλά, πριν προχωρήσωμεν μακρότερα, και διά να δώσωμεν εις την διήγησιν αυτήν όλον τo άκαταύμενον φως, όφείλομεν να εξηγήσωμεν κατά ποιον ιδιαίτερον όλως τρόπον έζησαν κύριος και ύπηρέτης, από την ήμέραν που έγνωρίσθησαν μέχρι της μυστηριώδους εκείνης νυκτός της 14 Μαΐου.

Αι λεπτομέρειαι αύται δεν είναι διόλου περιτται, ως θά κρίνετε και μόνοι σας.

Και εν πρώτοις, πρέπει να έπώμεν άδυστάκτως, ότι o Νικόλας Καρακάς είχεν εισέλθη εις την ύπηρεσίαν ενός ανθρώπου παραδόξου μάλλον χαράκηρος, o οποίος, άν και έφαινετο αγαθός, δεν ήτο πάντοτε εύμεταχειρίστος.

Ο έξοχος αυτός ιατρός ήτο ιδιότροπος, καχύποπτος, πολύ αυταρχικός και ίσως μάλιστα όλίγον τι άπιστόφυλλος.

Εν πάση περιπτώσει, ήτο σιωπηλός και κρυφίνους. Η ύπηρεσία του, αυτή καθ' εαυτήν, δεν ήτο δύσκολος, διότι και ή ζωή του ήτο απλή, έπρεπεν όμως να εκτελήται κατά τον ακριβέστερον τρόπον και o ύπηρέτης του να ακολουθή τo πρόγραμμά του πιστώσι και απαρεγκλίτως.

Τα πάντα περίε του και εις την οικίαν του έπρεπε να γίνωνται, κατά τας διαταγάς του, με ακρίβειαν μαθηματικήν. Κάθε πράγμα εις τον καιρόν του, με την ώραν του.

Ο Νικόλας Καρακάς, φύσει συμβεβαστικός, συνεργαζόθη άμέσως με την περίστασιν και εκεί όπου ένας άλλος πιθανόν να έστενοχωρηότο, αυτός κατώρθωσε γρήγορα να δημιουργήση μίαν ζωήν κανονικωτάτην και ήλιου διασάσαν.

Εν παραδειγμα μόνον άρκει, διά να μάς δειξη μέχρι ποίου βαθμού έσέβετο και ετίρησε τo πρόγραμμά, τo όποϊον είχε καταστρώσει ο ίδιος o ιατρός.

Ο κύριος Ούζωv, εκτός άλλων συνθησιών, είχε και την συνήθειαν να εισέρχεται εις την τραπεζαρίαν του, διά τo γεϋμα, την στιγμήν που τo ώρολόγιον έκλυπύσσε την όδωσιν. Το γεϋμά του διήρκει ακριβώς μισήν ώραν, ώστε όταν τo ώρολόγιον έκτυπούσεν οκτώμισι, o ιατρός άφινεν εις τo τραπέζι αδειανόν τo φλυτζάνι του, — διότι εις τo τέλος έπινε πάντοτε ένα ποτί, — και εξήρχετο από την τραπεζαρίαν διά να επανέλθη εις την εργασίαν του, — εργασίαν μυστηριώδη, την όποιαν, άς σημειώσωμεν εν παρενθέσει, o Νικόλας Καρακάς ουδέ κών έπωπτεύσε.

Μίαν ήμέραν λοιπόν, o ιατρός, άπεροφημένος άναμφιδόλως από την εργασίαν του, έληθμόνησε να εισέλθη εις την

τραπεζαρίαν την τακτικήν του ώραν. Ο Νικόλας Καρακάς δεν έταράχθη διόλου.

Να υπάγη να ειδοποιηθή, διά δευτέραν φοράν τον κύριον του ότι τo γεϋμα ήτο εις τo τραπέζι και ότι εκινδύνευε να κρουσθί, εϋτε κών τo έσκέφθη. Αλλά έκαμε τo εξής : Ήρχισε να σερβίρη, άπαράλλακτα ως εάν o ιατρός ήτο παρών, με όλην του την σοβαρότητα και με όλην την ήσυχίαν.

(Έπειτα συνέχεια)

ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΚΑ'ΙΜΕΝΑ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

Αγαπητοί μου,

ΔΕΠΗ πληθός παιδάκια, τo όποια, τώρα τo καλοκαίρι, ένυκτοδν σχεδόν έργασί o μεν a.

Αλλά αποτελούν μέρος ήδικών και άκρεβατικών θιάσων. Αλλά περιφέρονται εις τὰ νυκτερινά κέντρα, πωλούντα άνθη, λαχειά, είκονογραφήμένα δελτάρια και διάφορα φιλικά. Πρό όλίγου ακόμη άνε-

χώρησεν από τας Αθήνας ο «μέγας» Ιταλικός μελοδραματικός θιάσος των Λιλιπουτσιών, αποτελούμενος όλω από παιδιά και κορίτσια, και από κάμποσα παιδάκια και κοριτσάκια, σχεδόν νήκια... Τώρα βλέπω δύο άλλα παιδάκια, αγόρι και κορίτσι, αδελφάκια ίσως, τo όποια, εις μίαν γεγονικήν μας παράστασιν, γυμνάσκονταί από ένα σαλτιμπάχον, ίσως τον πατέρα των, να κάμουν τουμπες και να παίζουν σάλπιγγα κρεμασμένα με τo κεφάλι άνάποδα. Μου λέγουν ότι τὰ παιδάκια αυτά, που βασνίζονται την ήμέραν εις την ταράτσαν, την νύκτα παίζουν εις την ταραντέλλαν του Ζαππειου ή της Άλυσιδας. Οσον δια τὰ άλλα δημλικά των, που έχουν επαγγέλματα όλιγώτερον εκκαλλιτεχνικά», αυτά πλέον άπαντάνται πληθός εις κάθε βήμα και εις κάθε ώραν της ήμέρας και της νυκτός. Η πόλις μας έχει πλημμυρίσει από τέτοιους λιλιπουτσιούς βιοπαλαιστάς, οι οποίοι γυρίζουν έξω την ώραν που έπρεπε να κοιμώνται, και πηγαινούν να κοιμηθούν την ώραν που έπρεπε να εξυπνούν μαζί με τὰ πουλιά...

Τα καιμένα τα παιδάκια ! πόσον ύπο-

φέρουν ! Μία δεινή οικογενειακή ανάγκη, ένας πτωχός πατέρας, μία κακή μητέρα, ένας άπάνθρωπος θείος, τoίς επιβάλλει να εργαζωνται δια να βγάλουν τo ψωμί των. Από την ήλικίαν άκόμη που μόνον οι άλλοι έπρεπε να εργαζωνται δι' αυτά, να τὰ τρέφουν, να τὰ ντύνουν, να τὰ σπουδάσουν... Διά πολλά από αυτά λέγουν, ότι οι συγγενείς των, οι κηδεμόνες των, αληθινοί εκμεταλλευται των, τὰ κακομεταχειρίζονται πολύ. "Οτι τὰ δέρονται και τὰφινουν νησιτικά, όσάκις έπιστρέφουν εις τo σπίτι με εισπραξίν όχι πολύ ικανοποιητικήν. Αλλά και τὰ άλλα, εις τὰ όποια συγχωρεται ίσως αυτό τo εγκλημα από έπεικεστέρους κηδεμόνας, μήπως είναι τόχα εύτυχέστερα ; Μόνον να τὰ βλέπη κανείς έτσι χλωμά και αδύνατα, άγρυπνα και κουρασμένα την νύκτα, να περιφέρουν τo μικρόν των έρπυρισμα και να παρακαλούν με θρηνώδη φωνήν τoύς πελάτας των λιθοπωλειών και των ζαχαροπλαστείων να τoύς αγοράσουν κάτι άγια να πάρουν ψωμίδ.

— μόνον να τὰ βλέπη κανείς, άρκει να έννοήση την δυστυχίαν των και να τὰ συμπόνεση με την καρδίαν του. Αλλά τo κακόν είναι ότι δεν τὰ συμπονούν, δεν τὰ λυπούνται όλοι. Άπεινάτjας τoύς φέρονται με την μεγαλύτεραν σκληρότητα. Βλέπω τὰ γκαρβόνια των καφεγειών να τὰ σπρώχνουν, να τὰ κτυπούν, να τὰ κλωτσούν, να τὰ διώχνουν βαναύσως δια να μής άνοηλούν αυτούς και τoύς θαμώνας των. Οι ίδιοι πολλάκις θαμώνας τὰ ύβρίζουν, τὰπομακρύνουν με τὰ μπαστούνια των, τoύς χύνουν κατ'έφαλα νερόν. Σαν σκυλιά τὰ μεταχειρίζονται οι άνθρωποι... Είναι αλήθεια, ότι πολλά απ' αυτά είναι όχληρότατα.

Έχουν αυθάδειαν κ' έπιμονήν και δεν έννοούν να σέ άφίσουν ήσυχον, άν δεν τoύς αγοράσης τo προτεινόμενον άνθος ή δελτάριον, ή άν δεν τὰ δείρησι. Αλλά τὰ περισσότερα είναι δειλά και σεμνά. Κάποτε μόλις κ' εύγενικά. Σε χαιρετούν με τo καπελάκι των, σου δείχνουν τo εμπόρεμά των και μόλις τολμοούν να σου πούν ένα «άρτε». Μόλις τoίς νεύσθι ότι δεν θέλεις, άπομακρύνονται άμέσως. Και άν τόχη να τoύς αγοράσης μιάς πεντάρας πράγμα, σ' εύχαριστούν με τo γλυκίστερόν των μειδιάμα...

Έτσι περνούν τὰ κακόμοιρα τo άπόγεμά των, τo βράδυ των, πολλάκις την νύκτα των. Περασμένα μεσάνυκτα, θάτανησθετε άκόμη τέτοια παιδάκια να γυρίζουν εις τoύς δρόμους, Αλλά θά τὰ ιδήτε άποκοιμισμένα εις μίαν γωνίαν, εις κνήμενα πάχον της πλατείας, εις τo πεζούλι κανενός ίσογείου παραθύρου, έως να υπάγη να τὰ εύρη και να τὰ εξυπνίσθι o μεγαλύτερος αδελφός, o όπολος άντέχει άκόμη να τριγυρίζη, ή ή μητέρα που έρχεται άργά δια να παραλάβη τὰ παι-

διά της και την εισπραξίν. Είναι ή ώρα που και οι άλλοι όμοιοπαθείς των όμήλικοι, τὰ επίσης δυστυχη παιδάκια της εκκαλλιτεχνίας», γυρίζουν νυσταγμένα, εξητλημένα και κάποτε κοιμισμένα μέσα 'ς έν άμάξι, από τo θέατρον, από την τσοαντέλλαν, από τo ιπποδρόμιον...

Είνε πραγματικάς από τὰ θλιβερότερα θεάματα τὰ εργαζόμενα αυτά παιδάκια. Η αστυνομία πολλάκις τoίς άπηγόρευσε να μένουν έξω άργά' άλλ' ή ανάγκη έκαμεν ώστε να λησμονηθή ή άπαγόρευσις. Και ή ανάγκη αυτή είναι ή πτωχεία. "Όταν οι γονείς δεν έχουν να διατηρήσουν τὰ παιδιά των, θά τὰ βάλουν να εργασθούν μόλις ήμπορέσουν. Αλλως τε πολλά από τὰ πτωχά αυτά παιδάκια δεν έχουν ούτε καν γονείς. Είναι ύποχρεωμένα να εργασθούν δια να βγάλουν τo ψωμί των. Λέγουν, ότι θά γίνη νόμος, o όπολος θάπαγορεύσθι κάθε εργασίαν εις τoύς άνήλικους. Λέγουν ακόμη, ότι οι κοινωνικοί όροι θάλλάξουν μίαν ήμέραν, ώστε να μής ύπάρχουν πλέον τόσο πτωχοί γονείς, ώστε να είναι άναγκασμένοι να χρησιμοποιούν τὰ παιδιά των από την νηπιακήν ήλικίαν. Αλλ' ως να γίνουν αυτά, οι άνήλικοι βιοπαλαισταί θά γυρίζουν εις τoύς δρόμους και ήμέραν και νύκτα. Ας τoύς λυπούμεθα τουλάχιστον και άς μή τoύς κακομεταχειρίζομεθα ! Και όσάκις μάς περισσήη μία δεκάρα, άς αγοράζωμεν κάτι από αυτούς τoύς μικροσκοπικούς πωλητάς, δια νανακουφίσωμεν την δυστυχίαν των...

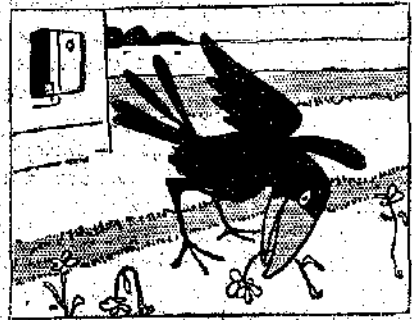
Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

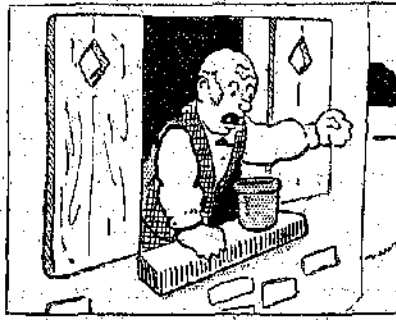
ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ

Χάνει τo άπλό της ή Αρετή Το φορέμα στον Πλούτο Τρέχει τοú κάκου τo ζρηά. Τoύ λέει : Δεν είναι τοúτο. Έκει άρσως κείι Στη Δύναμι την Ξακουσθή Ματάκι άλλο εής φοράει Βαρέ' δεν την εύχαριστεί Και σθ'γει δακρυσμένη Και σθ' Χαρά πηγαινει... Ομως δεν βρίσκεται ούδ' εις αυτή Φόρεμ' άπλό ως εκείνο Χιονέτο, σαν τo κρίνο' Τέλος σ'ο σπίτι της, εκεί Που έγύριζε θλιμμένη, Ρίχνει ένα βλέμμα της γλυκό Και βλέπει ή Μεράνοια Χλωμή και κουρασμένη... Το φορέμα της δίνει : « — Πάρε, Αρετή μου ούράνια, Το φορέμα σου π'ο λευκό. Στους ούρανους άγγελικό Το ύφαινει ή Καλωσώνη ! » (Ίνδικός μύθος)

Η ΠΟΝΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡ - ΚΟΡΑΚΑ

Ο 2. Επιμενίδης είχαν ένα ωραίο κήπο, που τον έχω φροντίσει με τη μεγαλύτερη φροντίδα. Ο κύρ - Κόρακας όμως, που εβρι- σκετά άβη πολύ του γούστου του, επέπασε μία

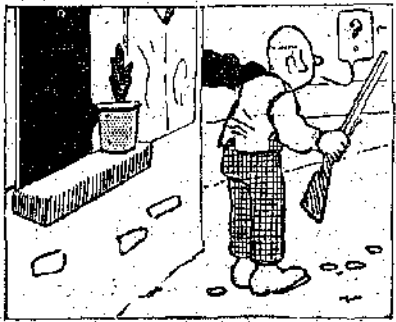
μέρα στον κήπο και τον έλεγκά της. Ο κ. Έπιμενίδης βγήκε μία στιγμή στο παράθυρο και είδε τον κακό Κόρακα που κατέστρεψε τα όλα τού ωραιότερά του γράνιων. Έβλεπε φρονών μπέκε

μέσα, άραξε το τσιγάρο του και βγήκε να σκο- τώση τον αθάδη ληστήν. 'Ελογάριαζεν όμως χωρίς την πονηρίαν του κύρ - Κόρακα, ό όποιος, άρα τον είδαν, ύπω-

πεύθη, τās κανάς του διαθέσεις, έτρεξε γρή-γορα - γρήγορα και κρόβηκε μέσα σε μία ά- δειάχη γάστρα, που έβρισκετο εις τὸ πεδύλι του παραθύρου. 'Επειδή όμως η γάστρα ήταν

μικρή και δέν χωρούσε να κρυφθῃ όλος, ό πο- νηρός έσοφίσθη να φέρει έξω μόνο την ούρά του, που μπορούσε κανείς να την πάρη για φυτό. 'Ετσι, άφού έφαγε παντού, ό κ. 'Επιμενίδης

αναγκάσθη να γυρίση στο σπίτι άπρακτος, ενώ ό κύρ - Κόρακας από πίσω του τον έκο- ρόιδευσ: — Κούκου! Κούκου! νά με!

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ

Εκ Μονπελιέ (Γαλλίας) 11 Ιουλίου 1776.

Καιρός παντι πράγματι. Είνε λοιπόν και καιρός καυχῆσεως, καθώς είνε καιρός ταπεινοφροσύνης. Και όστις έν καιρώ τού καυχῆσαι ταπεινοφρονεί, υποκρίνε-ται ταπεινοφροσύνην, δέν είνε αλήθως ταπεινόφρων. 'Αδελφέ μου, ή αγαλλια-σας της ψυχῆς μου είνε ζηλιάτη, ώστε τετράκις έμπόδισθην από τα δάκρυα. Τούτην την ώραν έρχομαι από την 'Ακα-δημίαν, ώραν αρίστου, άλλ' ή χαρά ή φάνισε πην άρεσιν, και άφῆκα τό γεύμα, διά να σε περιγράψω την νίκην μου. Παρ-ρέστησα λοιπόν την θέσιν μου (**), ένώ-πιον των διδασκάλων μου, και μιας συν-δρομῆς διακοσίων πενήνηντά άνδρων, των πλειόνων σοφών, ίατρον, φιλολόγων.

Την προλαβούσαν νύκτα δέν είχαν κά-λύφει τους οφθαλμούς: τούσανή ήταν ή

άμνηχια και ό φόβος μου, και μέχρι της δεκάτης ώρας (ταύτην την ώραν γίν-νεται αι κοιναι διαλέξεις) έτρεμαν ως τό θύσκιον, άλλ' έπλανώμη" οι διδά-σκαλοι μου, όμοθυμαδόν άπαντες, με έ-κκαμαν (δακρύω κάλυ) τό πλέον λαμπρό έγκώμη" εύρηκαν την θέσιν μου γραμ-μένην με μέθροδον, πλήρη από παρατη-ρήσεις ώραιας, στολισμένη με πολλήν φιλολογίαν, έν ένι λόγω, άδελφέ μου, είνε αδύνατον να σε περιγράψω τά θαυ-άιστα τί κριται μου. 'Απ' αυτους λοιπόν τους επαιτύνους, ό φόβος μεταβλήθη εις θάρρος' τό θάρρος εις τόλμην, και άν ή συνέλευσις παρετίθετο ακόμη όλιγον, έ-σως ή τόλμη εις άναισχυντίαν. 'Απεκρί-θην εις τās άρωτήσεις των με σαφήνεια, άνεσκεύασα τās άντιρρήσεις των. Είχα γράψη ότι πολλά νομιζόμενα των νεώτε-ρων ευρήματα, τά ήξουσεν ό 'Ιπποκρά-της πρό δύο χιλιάδων έτων. 'Εδιαφέ-ρευσα την τιμήν των προγόνων μου, έτι-μήσα τό γένος, τους φίλους και τον Πρωτοφάλην μου. 'Όλη ή συνέλευσις έμαίνεν εύχαριστήμη. 'Εγώ μονόν δέν είμαι έντελώς εύτυχῆς. Τό γλυκύτερον, έλεγαν ό 'Επαμεινώνδας, (μετά την έν Λεύκτρος μάχην,) άρ' όσα με συνέβησαν εις την ζωήν μου, ήτό τό να νικήσω τους Λακεδαιμονίους, ζώντος έτι τού πατρός και της μητρός μου. Αυτήν την

(*) Ο Σόλλογος προς διάδοσιν 'Αρβελίμων Βιβλιων έδέδωκεν εις κομψόν τεύχος, έκλογήν από τās περιφημους επιστολάς τού μεγάλου Κοραή πρός τον φίλον του Πρωτοφάλην της Σμύρνης. 'Αναδημοσιούσωεν εδώ δύο περιερ-γότερα άποσπάσματα: τās διδακτορικās έξε-τάσεις τού Κοραή και την ύψωσιν τού πρώτου άεροστάτου. — Σ. τ. Δ.

(**) 'Εννοει την διατριβήν του.

χαράν με έστέρησεν ή πρόνοια. Πολλά τούς ελύπησα και τους δύο' και ίσως ό σημερινός μου θείκιμος ήθελεν εξαλειψη τά τραύματα της καρδίας των. Ίσως ή-θελε τους πληροφορηθή, ότι δέν είχαν τοσοῦτον άδικον να τους παρακούσω.

Εκ Μονπελιέ νη 10 Αύγουστου 1786

Κυριακή έσπέρας γράφω και άγαλάκα έπρεπε να έτοιμασθῃ δια την άκρόασιν των μαθημάτων της άυριον, έκρινα με ό-λον τούτο εύλογον να σηκωθῷ αύριον πρωίτερον, και να δαπανήσω την παρού-σαν έσπέραν εις τό να αναπαύω την περιεργίαν σου. 'Ακού λοιπόν.

Αι σημεριναι διατριβαι και συνμιλizia και σοφών αι ιδιωτών υλην έχουσι την νέαν εύρεσιν του ένομαζόμενου Μογγολ-φιάρου. Αυτός ό εύτυχῆς άνθρωπος, όδη-γούμενος περισσότερον από τό αυτόμα-τον, πάρεξ από σοφίαν του, εύρηκεν εύ-ρημα όχι μονον περιεργον, άλλ' ίσως και ώφελείας πρόξενον με τον καιρόν' μιαν μεγάλην σφαίραν, κατασκευασμένην από ύφασμα μεταξωτόν, ή και από χαρ-τίον άπλοῦν, γεμίζει ή από έν είδος άέ-ρος ένομαζόμενον φλογιστόν, (του ά-ποίου την φύσιν δια να εξηγήσω έπρεπε να έχω μιας έβδομάδος εύκατεριαν και εί-κοσιτέσσαρα τετραδιά χαρτίου,) ή και έ-

ζαρκοί μονον τον περιεχόμενον εις την σφαίραν άέρα δια τού πυρός. Εϋθὺς ό-ταν εξαραιωθή ό περιεχόμενος εις την σφαίραν άήρ, ή σφαίρα γίνεται πλέον ά-κατάσχετος, και άφίνουσα την γήν και τά έν τη γή έπταται προς τον ούρανόν, και διατριβει εις τά μετέωρα, μέχρις ου γεμισθείσα κάλιν από τον άτμοσφαιρικόν άέρα, τον όποτον πνέομεν, καταβαίνει εις την γήν.

Ο ρηθείς Μογγολφιάρος, εις Παρι-σιον τό παρελθόν θέρος, έκινώνησεν αυ-τήν του την εύρεσιν εις την έκείσε 'Α-καδημίαν. Οι φυσικοί του Παρισιου έκα-μαν διάφορα πειράματα με διάφορους σφαιρας αι όποται όλαι εύτυχως άνέθη-σαν εις τοσοῦτον ύψος, ώστε να γινῶ-σιν άόρατοι εις τους οφθαλμούς τριακο-σίων χιλιάδων θεατών. Δέν ήρκέσθησεν εις αυτό, άλλ' επόλμησεν και να ανα-θώσιν όμοῦ με την σφαίραν δύο περιήρη-μοι φυσικοί, ό Κάρολος και ό Ροθέριος, οι όποται όχι μονον άνέθησεν εις ύψος έννεα χιλιάδων ποδών, ώστε να μη δια-κρίνωσι πλέον τά έν τη γή, μήτε πόλεις, μήτε πολίγνια, (ή γή έφρηνετο εις αυ-τούς, ως λέγουσιν, ένας όγκος άληθὺς «άάρατος και άκατασκευάστος») άλλ' έμακρύνθησεν από τό Παρισιον έννεα λεύγας γαλλικās, εις δύο σχεδόν ώρων διάστημα' ταχύτης, με την όποιαν δέν

δύναται να συγκριθῃ μήτε αυτή των όρ-νίθων ή πτησις. Αυτή ή άπροσδύκητος εύρεσις κατεγράφη εις τους κώδικας της 'Ακαδημίας, εις τά αρχεία της Βασι-λειας, και εδόθη εις όλην την Εϋρώπην.

Ο εύρετής έτιμήθη παρά του Μο-νάρχου με δωρήματα και με τον τίτλον της εύγενείας. Και δέν έμεινεν άλλο παρα τό να εύρεθῃ και ό τρόπος τού να πηδαλιουχῆται ή σφαίρα και να κατευ-θύνεται όπου θέλει ό αναβάτης, καθώς εις την θάλασσαν τά πλοία' και τότε θέ-λει πλέωσιν έν άέρι οι άνθρωποι καθώς και επί θαλάσσης. Αυτήν την δευτέραν εύρεσιν πολλοί την θέλουσιν αδύνατην, άλλοι την νομίζουσι δυνατήν ως και την πρώτην. 'Ος τόσον ή 'Ακαδημία τού Λουγδούνου έκήρυξε βραβείον, γρόσια τετρακόσια, δι' έκείνον όστις ήθελεν εύ-ρει τον τρόπον να πηδαλιουχῆ αυτά τά έναέρια πλοία. Ο κύριος Κάρολος ανα-σέρει, ότι εις αυτό τό υπερβολικόν ύψος εύρισκόμενος ήθεθέθη τοσοῦτον ψυχρος, ώστε να πέση από τās χειρας του ό κά-λαμος, τον όποτον έκράτει διά να τη-μιωνη τās μετεωρολογικās παρατη-ρήσεις.

Αυτή ή εύρεσις έδωκεν άφορμήν εις πολλά γελοϊκάδη συμβαθηκότα, διότι εις πολλά χωρία, όπου κατέβαινον αι σφαί-ραι, βλέποντες οι κάτοικοι (άνθρωποι

άγροικοι και μηδερίαν είδησιν έχοντες κατ' αρχάς τού τοιούτου,) τοιούτους ύ-περμεγέθει: όγκους καταβαίνοντας κατά της κεφαλῆς των, και διευθυνομένους ύπ' ανθρώπων έντρομοι και καταπε-πληγμένοι, έφευγον σταυροκοπούμενοι, ως υπό δαιμόνων έλαιυνόμενοι. Και τούτο σε τό λέγω διά να μην έκπλαγῆς, άν με ίδῆς καμμίαν ήμέραν καταβαίνοντα επί σφαιρας.

Πολλοί πρίγκιπες έν τού βασιλικού γένους ήθέλησαν να αναβῶσιν, άλλά δέν τους άφήκεν ό βασιλεύς δια τον ένδεχόμενον κίνδυνον. Αί ώφέλειαι τās όποίας προσδοκῶσιν εξ αυτης της εύ-ρέσεως, ει μεν εύρεθῃ ό τρόπος της πηδαλιουχίας, είνε τό να κάμνωσι πολ-λās έδοιοποικās, ή μάλλον ειπειν αερο-πορίας, εις βραχύτατον διάστημα καιρού, τό όποτον συμβάλλει πολύ εις τό να συντέμῃ τον χρόνον των θα γίνονται δια ταχυδρόμων' άλλά και άν αυτός ό τρόπος δέν εύρεθῃ, αυτά θελει χορη-μέυσει πάντοτε (καθως φαντάζονται εύ-λόγως ή άλόγως, δέν ήξείρω), εις νυ-κτερινά σημεία από στρατοπέδου εις στρα-τόπεδον εις καιρόν πολέμου, εις πολιορ-κικās τειχών και τά λοιπά' και εις καιρόν ειρήνης εις τās μετεωρολογικās των φυ-σικῶν παρατηρήσεις.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Και άλλο τέρας

Προχθες έ-γνωρίσατε ένα χοίρον με κέ-ρατον. 'Ιδου σημερον μια γάτα με πέντε πόδια. Τό πέμ-πτον εύρίσκε-ται άνωθεν τού αριστέου όμου. Τό τέρας αυτό εγεννή-θη εις την Γάνδην τού Βελγίου, δέν έ-ζησε δε παρα μόλις τρεις ήμέρας.

Προϊστορικόν ζῷον

'Ιδου έν προ-ϊστορικόν ζῷον, τού όποιου ό σκελετός άνευ-ρέθη εσγάτως. Είνε δεινό-σαυρος. Τό ζῷον αυτό ήτο σασκοδρόν και είχε τό μέγεθος τού σημερινού έλέφαν-τος. Ο άνευρεθείς σκελετός, από της κεφαλῆς μέχρι τού άκρου της ουρας, έ-χει μήκος 48 ποδών.

Φιλάρεσκον δένδρον

Η εϊκών μας, από φω-τογραφίαν, πα-ριστῶ δένδρον, τό όποτον έ-φθασεν εις τό-σον βαθμόν, φιλαρεσκείας, ώστε να φορῆ και... βραχιόλι. 'Ας προσθέσωμεν όμως ότι τό βραχιόλι αυτό, γυάλινον, δέν είνε παρά ένα βάρο γλυκού, με σπασμένον πάτον, μέσα από τό έποιον έπέρασε τό δένδρον, όταν ήτο ακόμη μικρόν. Τό περιεργον αυτό δένδρον εύρίσκεται εις τα περιγυρα τού Σαιν - Καντιέν της βορείου Γαλλίας.

'Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

Παζίνιον
('Εστιάη υπό τού Μικρού 'Ηρωος)

ΣΤΕΙ	ΑΑ	Α	ΔΗΣ
ΑΥ	Α	ΑΡΟΣ	ΚΙ
ΡΙ	ΒΙ	ΤΙ	ΔΗΣ
ΣΑΝ	ΜΙΑ	ΔΗΣ	Α

Να συναρμολογηθῶσιν ανωτέρω συλ- λάβη ώστε να αποτελεσθῶσιν τά όνόματα ή όρχύων στρατηγών, εκ των γνωστο-τέρων της ελληνικῆς ιστορίας.

Άθλως: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τās 'Α- θήνας, τās 'Επισημασις και τό 'Εξωτερικόν, είμπορει να στείλη την λύσιν εις τό γραφεϊόν μας (38, δόδος Εϋριπίδου), συνοδεύων την απο- στολήν του με μιαν δεικτέραν ή με ένα δε- κάλεκτον γραμματόσημον. Τα όνόματα ό- λων των λυτών θα δημοσιευθῶσιν. 'Αναλόγως δε τού ποσοῦ τό όποτον έμποτελεσθῆ, θα έγγρά- ψωμεν και κάλιν δια κλήρου μερικους λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσις τού Παζιγίου τού 26ου φ. Αι ζητούμεναι λέξεις είνε: 'Αριστέ-δης, 'Ηράκλης, Μίδας, Κέρκυρα, 'Αθηναί.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

Εκ τού 26ου φυλλάδιου σελ. 204, έδημοσιεύθη πλήρης Τιμοκατάλο-γος των ύπαρχόντων τόμων της 'Αδιαπλάσεως με τό εις ένιαστον πε- ριεχόμενα μυθιστορήματα.

Τα θανατῶσια αυτά βιβλία συνι- σθῶσιν ιδιαιτέρως εις τους φίλους μας διά τās διακοπās.

Τὰς τὸν Ὁ-δύην τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή του, Κερ Β

ΔΥΣΙΣ

Μακρὰν εἰς τὸν ὄριζοντα, ἐκεῖ ὅπου ἡ
ἐσχά με τὴν δενδρόφυτον στενήν λωρίδα
τῆς ἐμπορεύσεως τὸν οὐρανὸν νὰ φιλήσῃ
τὴν πολυκαίλιμον θάλασσαν, νέφη, ὁ-
μοιάζοντα πρὸς παμυγέθη ῥοδόφρον κέ-
πλον, ἐκάλυψαν τοῦ οὐρανοῦ τὴν οὐρανὸν.

Χρυσολόφουρος τοῦ ἡλίου ὁ δίσκος, ὁ-
μοίος με ἀνατέλλονταν πνεύματον, κα-
τέρχεται ἀργά εἰς τὴν δύσιν. Χρυσὴ μα-
γιοποιεῖ ἀλλομένη ἀπὸ ἀντίπεραν, ἐπὶ τῆς
ἀργυροφανοῦς θαλάσσης, ἐγγίζει τὴν ἀ-
κτὴν. Δεισπαρμένα ἐκατέρωθεν ἱστοφόρα
ἀκίνητον ἐπὶ τῶν ἡρεμούντων ὑδάτων
μικρὰ ἀτμάκτου εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ
τῆς χρυσῆς μαρμαρυγῆς, μετὰ τὸν ἐκ
πικνῶν καπνῶν στήλην, συμπληροῦναι τὴν
γλαυκὴν τῆς δύσεως εἰκόνα.

Χαρωπὸς ὁ ἥλιος κατέρχεται ὀλοὴν...
Στενὴ νεφῶν ταινία τὸν διαίρει ἀλφὴν
εἰς τὸ μέσον, ἀλλ' ἡ σφαιρικὴ μορφή του
δὲν βραδύνει νὰ φανῆ καὶ πάλιν. Μὲτ' ὁ-
λίγων ἐγγίζει τὸν ὄριζοντα... Ἐμπρὸς του
διακρίνονται μακροδεν, ὅσων ζωγραφί-
στα, τῆς ἀκτῆς τὰ δενδρόβλια.

Σεῖρα, αἰγιὰ, ὁ μεγαλοπόσης τοῦ φωτὸς
βασίλευς ἀπέρχεται διὰ νὰ φωτίσῃ ἄλλα
τῆς γῆς σκοτεινὰ βασίλεια. Ἀπὸ τὸν λαμ-
πρὸν τοῦ δίσκου, μόλις ἐν φωταίνον ση-
ματόν μὲναι ὄρατον καὶ ἀποχωρεῖ με ἀ-
μυδρὰς ἀκτίνας, ἀπέναντι, τὴν κορυφὴν
τοῦ δροῦς...

Μαζὶ τοῦ ἀφανίζονται οἱ σάπυροι καὶ
τὰ ροδόφυλλα, ποῦ ἐστόλιζαν πέριξ τῆς
φύσιν. Δεικνύονται πέπλος ἀντικατέστησε
τὴν χρυσορροδίνον τῆς δύσεως στολὴν...

Πόροι Μόνον

ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἐλεγα κάποτε, ὅταν ἤμουν ἀκόμα μα-
θητῆς, ἓς ἓνα φίλο μου, μιλώντας γιὰ
τὸ χωριὸ μου.

Δὲν μπορεῖς νὰ φανταστῆς τί ὤ-
μορφο ποῦ εἶνε! Γιὰ ὅλο τὸν κόσμω,
σὲ βεβαίω, δὲν θὰ παραδεχόμενον νὰ μείνω
ἄλλου καὶ τίποτε δὲν θὰ μ' ἐφαίνετο
ὀμορφότερο. Ἐκεῖνο τὸ δασμά του ἀπὸ
κυραριόσια, ἔλατα καὶ λεύκες ὑπερφύη-
λες, ἐκείνη ἡ ἀπέραντη ἀρογιαλιά με
τὴν ἀπαλόεστη ἀμμουδιά καὶ τοὺς σκαρ-
μένους ἐδῶ κ' ἐκεῖ θεώρατους βράχους,
τοὺς μικροὺς κόλπους ποῦ κάμνον καθε-
τόσο κ' ἓνα λιμανάκι, ἐκεῖνο τὸ ποτάμι,
ποῦ στὰ γάργαρον νερὰ του κοπάδια πά-
πυς κολυμποῦν χαρπῆς, τόσο μοῦ γέ-
λου, ποῦ θαρρῶ πως καμμιά χώρα δὲν
τάχει.

Κι' ἀναμμένο ἀπὸ ἐρεθὸ γιὰ τὴν πα-
τρίδα μου, πόθ μ' ἔλεπε, ἐνθουσιασμοῦ,
ἔλεγα κ' ἔλεγα γι' αὐτήν τόσο, ποῦ τὰ
μυτὰ μόνον ἐφάνησαν γιὰ τὴν κάμου ἀ-
νύστη, καὶ ἀπὸ τὸν Παράδεισω.

Τελειοδότησα καὶ με λαχτάρα ἐφυγα
γιὰ τὸ χωριὸ μου. Μεγάλῃ ὀμωσ περιέρ-
γη ἀναμφα στὴν καρδιά του φίλου μου
γιὰ τὰ κάλλη τῆς πατρίδας μου.

Μία μέρα πάρονα γράμμα του ὅπου μοῦ

γράφει μαζί με τὴν ἐγγραφή του εἰς τὸ
Πανεπιστήμιον, ὅτι πολυλογησοῦσα θ' ἀρθῇ
νὰ μείνῃ μαζί μου μερικὲς ἡμέρες στὴ
μαγευτικῇ ἐξοχῇ μας. Τὸν δέχεται μ' ἀ-
νοιχτῇ καρδίᾳ. Ἀλλὰ καὶ μ' ὁλόνοιχα,
ἐκεῖνος, μάτια ζητοῦσε ν' ἀνακαλύψῃ
ἵψος του τῆς τῶσε εὐμορφίας, ποῦ μα-
θητῆς του ζωγράφιζα. Καὶ δὲν τολμοῦσε
νὰ με ἐρωτήσῃ. Κατάλαβα τὸν διαταγμὸν
του.

Νὰ! τοῦ λέγοι τ' ἀρογιαλί μου καὶ
τοῦ δειχῶ μίαν στενὴν λωρίδα ἀμμουδιάς
ποῦ τὰ χαλκία εἶνε περισσότερο ἀπὸ τὸν
ἄμμο, με κάτι ξεροὺς ἀποκρημονίους βρά-
χους, ποῦ οὐτε κατοίχι νὰ σκαρφιάσῃ
δὲν μπορεῖ, γυμνοὺς καὶ ψημένους στὸν
ἥλιο. Νὰ καὶ τὸ δάσος μας: καμμιά
δεκαετρία ξερόλιγα κυραριόσια, διαρμένα
ἀπ' τὸ βορρῆ καὶ φυγμένα ἀπὸ τῆς πᾶ-
γες, ποῦ σκαπάζουν τὸ μικρὸ κοιμητήρι
εἰς τὴν ἐκρη τοῦ χωριοῦ. Νὰ καὶ τὸ πο-
τάμι, ποῦ λέγοι στα στενά: ἓνα ξεροπό-
ταμο, ποῦ στὸ βάθος του λίγο νερὸ κα-
τάμαυρο ἀπὸ τὸν βουρκο βρεχε σιγά-
σιγὰ ἢ καὶ καθόλου, ὅπου λερεὲς πάπυς
ζητοῦσαν σκουλῆκια, πεινασμένες. Ξεῦρω
πως δὲν τὰ φανταζόσουν τόσο ἄθλια,
ἀλλὰ τί τὰ θέλεις, ὅταν σοῦ τὰ ζωγρά-
φιζα, τάρβρα μὲ τὰ μάτια τῆς νοσταλ-
γίας κ' ἐκεῖνα μοῦ σκαπάζαν τῆς ἀσχῆ-
μιες των γιὰ νὰ μοῦ δείξουν ὀμορφίαι
ἀνύπαρκτες, ἀπὸ κείνα μόνο πλασμένες.

(Μίμησις) Πλοίαρχος Νέμος

Η ΔΑΦΝΗ

Σὰν τὴ νυφοδέα στολισμένη,
παντοῦ δάπρησις φυτρωμένη
καὶ σὺ διαβάτη ποῦ περνᾷ
προσφέρεις μίαν μικρὰ ακίαν.

Δὲν θέλεις ἀμοιβὴ γι' αὐτὸ
μόνο δοξάζεις τὸν Θεὸ
ποῦ σ' ἔκαμε νὰ ζῆς αὐτοῦ
γιὰ τὸ χαρῆτι του κωχού.

Ἐὰν σοῦ ρίξῃ μοναχὰ
νεράκι, ἓνα δυὸ σιμανιὰ,
τότε λυγρίζεις τὰ κλωνιά
καὶ τὸν θαπειθεὶ ἀπαλά.

Καὶ με χαρούμενη φωνὴ
κάμνεις ἄραϊα προσευχή,
γιὰ νὰ τοῦ δίνη ὁ Θεὸς
ζωὴν, νὰ ζῆσῃ ὁ πτωχός...

Πολικὸς Ἀστῆρ

ΔΥΟ ΔΩΡΑ ΝΙΚΗΤΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟΥ

Μετὰ τὰς περιελλήτους αὐτοῦ νίκας, ὁ
Τουρκοφάγος Νικήτας ἐπεμφε ἀγγελιο-
φόρον εἰς τὴν οὐσύνου του, φέροντα δέμα
καλῶς περιτυλιγμένον. Πάντες ἐνόμιζον
ὅτι τοῦτο ἦτο πολυτίμιον ὄφρον καὶ ἦσαν

ἀνυπόμονοι νὰ τὸ ἴδωσιν. Ἦ οὐσύνος του
Νικήτα λύσι τὸ δέμα καὶ εὐρίσκει ταρ-
βακοθήκην ἐκ ξύλου καὶ τὸ ἐκόμενον γραμ-
μάτιον: «Οἱ στρατιῶται μου, μοῦ προσέ-
φεραν τὴν ταρβακοθήκην αὐτήν καὶ ἓνα
ξίφος στολισμένον με πολυτίμους λίθους.
Τὸ ξίφος ἐξάρτισα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς
Ἰδρίας διὰ νὰ χρησιμοῦσῃ διὰ τὸν ἐξο-
πλισμὸν τοῦ στόλου. Τὴν ταρβακοθήκην
ἀποπέλλω εἰς σέ, ἢ ὁποῖα μετὰ τὴν πα-
τρίδα, εἰσαι τὸ προσφιλέστερόν μου ὄν
ἐπὶ τῆς γῆς.»

Φιλόπατρις Ἰων

«Καὶ πόση εἶνε ἡ μεγαλυτέρα σας ἀ-
μοιβή; ἢ ἠρώτησον ἀγνωστός τις κύριος
εἰς μίαν συναναστρόφην.»

«—Ἰὸν φράγκα δι' ἐκάστην γραμμὴν» ἀ-
πήνησαν ὁ Δουμάς.

«—Μὴ αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε! ὁ
πέλαβον ὁ ἀγνωστός. Ἐγὼ λαμβάνω δι'
ἐκάστην γραμμὴν 500 χιλ. φράγκα.»

«—Δι' ἐκάστην γραμμὴν ἡμῖν ἐκατομ-
μόριον! ἠπήνησαν ὁ Δουμάς με σι-
ρωνικὸν μαδίαμα. «Καὶ τί εἶθε, παρα-
καλῶ:
«—Εἶμαι ἐργολάβος σιδηροδρομῶν...»

ἀνυπόμονοι νὰ τὸ ἴδωσιν. Ἦ οὐσύνος του
Νικήτα λύσι τὸ δέμα καὶ εὐρίσκει ταρ-
βακοθήκην ἐκ ξύλου καὶ τὸ ἐκόμενον γραμ-
μάτιον: «Οἱ στρατιῶται μου, μοῦ προσέ-
φεραν τὴν ταρβακοθήκην αὐτήν καὶ ἓνα
ξίφος στολισμένον με πολυτίμους λίθους.
Τὸ ξίφος ἐξάρτισα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς
Ἰδρίας διὰ νὰ χρησιμοῦσῃ διὰ τὸν ἐξο-
πλισμὸν τοῦ στόλου. Τὴν ταρβακοθήκην
ἀποπέλλω εἰς σέ, ἢ ὁποῖα μετὰ τὴν πα-
τρίδα, εἰσαι τὸ προσφιλέστερόν μου ὄν
ἐπὶ τῆς γῆς.»

Φιλόπατρις Ἰων

ΥΠΕΡΤΕΡΗΣΙΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰσοτιμοὶ ἠροϋδιῶν: 134 [9+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Βιθυνή Ἐλληνοπούλα, 139 [8+5E]. — Σκληρὰ Προγματικόν, 139 [8+6E]. — Ἐλευθερος Ἐλλην, 147 [9+6E]. — ὑπερῆφανο Γαστήρ, 138 [8+6E]. — Γλυκεῖα Ἐλάς, 138 [8+6E]. — Τὸ Σπαστόμα: Καρδίτι, 135 [8+6E].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λουδοβίκος ΙΖ', 123 [7+6E]. — Χρυσωμένη Λύσις, 130 [8+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Κῆρα τοῦ Πόντου, 113 [7+6E]. — Φλοῦρα τοῦ Βασιλέα, 132, [8+6E].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐλληνίς, 108 [6+5E]. — Μπαρμπά-Γεωργός, 106 [6+6E]. — Ρεμπαλός, 108 [6+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Ἀεροναυτοπούλα, 113 [7+6E]. — Βάνδα, 104 [6+5E].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἄσρα τῆς Νεότητος, 85 [5+3E]. — Ὀνειρωμένη Ἐλευθερία, 58 [3+2E]. — Ἰδιοῦρος Σανδοῦλα, 69 [4+4E]. — Ἐλευθερία Μουσική, 58 [3+2E]. — Ἰδιοῦρος Σανδοῦλα, 69 [4+4E].)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αἰγιὰ τῶν Ἑλλίδων, 48 [3+3E]. — Μάρκος Βότασης, 26 [1+2E]. — Οὐρανίου Τόπος, 45 [2+6E]. — Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος, 26 [1+1E].)

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 καὶ 15 ἐτών)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰσοτιμοὶ ἠροϋδιῶν: 163 [10+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Μάρκος Αἰσώλης, 120 [7+6E]. — Γενναίονος Ἐλλην, 148 [9+6E]. — Κάο-μιν, 152 [9+6E]. — Αἱματόβαμμένο Ἐλληνοκὸ Χῶμα, 141 [8+6E]. — Αἱματόβουτος Ἐλληνοκὸ Σημαῖα, 138 [8+6E]. — Νέλιε, 118 [7+6E]. — Φαινηκὴ Συντροφία, 150 [8+6E]. — Ἰσοτιμὸς Ἀγαγιάν, 124 [8+5E]. — Ροδοπέταλον, 126 [8+6E]. — Ἑλλὰς τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, 120 [7+6E]. — Ἐλληνική Καρδιά, 138 [8+6E]. — Λοῦμισσα τοῦ Ἀντιού, 128 [8+6E].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Νηρηίς, 113 [7+6E]. — Βασιλὴ Πρωτα, 112 [7+5E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Μικρὸς ἦρος, 110 [6+5E]. — Ἐργονος Ἀνεμοκράτος, 104 [6+5E]. — Ὀνειρωμένη Ψυχὴ, 104 [6+5E]. — Αἰδήμιος, 110 [6+6E]. — Βυζαντινὸς Ἀετός, 107 [6+6E]. — Βασίλειος ὁ Βυζαντινός, 112 [7+4E]. — Ἀνδρεῖος Ἀνδρῆς, 110 [6+5E]. — Στέφανος Δότης, 113 [7+6E].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐλευθερία, 101 [6+6E]. — Τέλλος Ἀγρας, 96 [6+4E]. — Ἰδανιὸν τοῦ Καλλιέχου, 96 [6+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Μικρομύσας, 87 [5+5E]. — Μικρὸ Διαβολάκι, 101 [6+4E]. — Μικρὸς Ἀόγης, 101 [6+4E]. — Φιλόπατρις Ἰων, 88 [5+6E]. — Κρῆς Ἐδελότης, 89 [5+3E]. — Φιλελευθεροσ Φλόγη, 92 [5+5E].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Πόθος τῆς Κρήτης, 42 [2+3E]. — Ἀστεροῖς Οὐρανός, 80 [5+3E]. — Ὁραία Ἑλλάς, 65 [4+4E]. — Ἀνθισμένη Ἀγαγιὰ, 51 [3+4E]. — Μακεδών, 74 [4+5E]. — Σημαιοφόρος Ἐλλην, 58 [3+2E]. — Κυνωπάτης, 53 [3+4E]. — Φαναριώτης, 83 [5+5E]. — Σημαία τοῦ Ἀβραάμ, 74 [4+5E].)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἀντοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, 38 [2+2E]. — Βασιλεὺς τῶν Χρυσαυτίμων, 35 [2+2E]. — Καρτερικὴ Ψυχὴ, 27 [1+2E]. — Γελοῦσμενη, 32 [2+2E]. — Μαρία Καζαντζή, 34 [2+3E]. — Μουσικὴ Λύπη, 36 [2+2E]. — Ἄσρα τῆς Μουσιώσας, 32 [2+2E]. — Ἀγνήσις Ἀστῆρ, 22 [4+2E]. — Θεταμμένος Ἑλλάς, 32 [2+1E]. — Κουτρούμυλος, 29 [1+2E]. — Θαλασσία Ἄσρα, 29 [1+3E]. — Καμάρι τῶν Γυνέων, 25 [1-5E]. — Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς, 21 [1+2E]. — Ἀφροσετρανωμένο Κύμα, 27 [1+1E]. — Ἄσρα τοῦ Ἀναβῶν, 24 [1+1E].)

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτών καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δικέφαλος Ἀετός, 153 [9+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Ἐμαρμένη, 108 [6+6E]. — Ἀρσινόκη, 136 [8+6E]. — Σολφίς, 151 [9+6E]. — Προφόρος Προμηθέος, 110 [6+5E]. — Καρακρητῆ: τοῦ Ἄερος, 89 [5+4E]. — Ἀειδέας, 128 [8+5E]. — Ὀνειρὸν τοῦ Δούλου Ἐλλῆνος, 128 [8+5E]. — Ἀνόμνος Ἐταιρία, 118 [7+6E]. — Νυμφαία, 111 [7+6E]. — Ματωμένο Φογγαί, 110 [6+4E]. — Νύμφη τῆς Ἀραίας, 143 [8+6E]. — Βασίλισσα τῆς Κύπρου, 133 [8+6E]. — Ἀιγυπτία Ἐλληνίς, 116 [7+5E]. — Βραγυμασμένος Βάραχος, 97 [6+6E]. — Ναυτάκι τοῦ Ἀβραάμ, 99 [6+6E].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τρελλόπαυδο τῆς Κεφύρας, 74 [4+3E]. — Ἰατρὸς τῶν Ψυχῶν, 82 [5+5E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Πιερωτός, 76 [4+5E]. — Βοσκός τῆς Ἰσθμῶν, 76 [4+6E].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μέλας Ἀδάμας, 65 [4+5E]. — Πηγὴ Χαρῆς, 60 [3+5E]. — Κρητικὴ Ἄσρα, 55 [3+5E].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Παπαγάλος τοῦ Τόπου, 41 [2+3E]. — Ἐργάνη, 25 [1+3E]. — Κιμωνάτος, 30 [1+1E]. — Κωνσταντῖνος Σιόνης, 35 [2+2E]. — Ἄσρα Σβῶς, 45 [2+2E].)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Στεφανὸς τῆς Δούλης Ἐπειρος, 13 [1+2E]. — Ζήνων ὁ Κιτιεύς, 19 [1+2E]. — Πόθος τῆς Βενετίας, 14 [1+2E]. — Πατελλῆγιος Ἐνωσις, 16 [1+3E]. — Ἄσρα τῆς Μεσογείου, 17 [1+2E].)

ΕΣΤΕΙΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεσι ἀναμίξῃ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, καὶ οἱ ἔξῃ: Ὀμηνάς, 10. — Βοσκοπαία Γαλανόλευκος, 20 [1+1E]. — Ζώνη τῆς Ἰσπολύτης, 9. — Ἐσπῆς Ἐμαρμένη, 3. — Σαντὸς Ἰσπολής, 13 [1+1E]. — Καμέλια, 11 [1+2E]. — Ἐνδοξὸς Ἰωλέης, 17 [1+2E]. — Μητρικὴ Στοιγῆ, 7. — Ἀσπος Ἀραπίσος, 9. — Ἠχώ τῶν Ἀποκροπανίων, 3. — Παπαφύλακος, 5. — Ἐλληνοκὸ Σίφος, 19 [1+1E]. — Ἀστῆρ, 12 [1+2E]. — Γενναίονος Ἐλληνίς, 7. — Λόθος Βόρων, 1. — Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας, 19 [1+1E]. — Ἀπικὴ Ἄσρα, 14 [1+1E]. — Δούλη Ἐπειρος, 14 [1+1E]. — Μικαῖλα, 10 [1+1E]. — Κοντιοδωρος, 5. — Νίκος Κοζαδίνος, 3 [0+1E]. — Σοφία Κοζαδίνου, 4 [0+1E]. — Σεντεμένη Κρητικοπούλα, 9 [1+1E].)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Συνεζήτησαν ἐνώπιον τοῦ μικροῦ Γιαννάκη διὰ τὴν ὀμοιότητα τῶν μαλλίων.

— Ἐγὼ—λέγει ἡ μαμὰ τοῦ μικροῦ—εἶπα πολλὰ καὶ ὠρατὰ μαλλιά, ἀλλὰ τώρα δὲν εἶνε καθόλου.

— Τί λές, καλὴ μαμὰ—φωναίει ὁ μικρός—ἔξασες ἓνα γεμάτο συρτάρι ποῦ εἶχε; ;||

—Βατάλη ἀπὸ τῆς Κραγιῆς Νίκης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 124^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προαθῆτος τὴν 4 Δεκεμβρίου 1910 πρὸς εἴρεσιν τῶν λύσεων τῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς «Διαπλάσεως» Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ἐ. ἔ. δημοσιευθεῖσιν 169 Πνευματικῶν Δοκιμῶν.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ τὰς ὀρθὰς λύσεσι ἐκείνου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παραθέσεως, οἱ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ Ε, τάπονηθέντα εἰς ἐκαστον βῆθημα. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ὁ μὲν πρώτος δηλοῖ τὰ βῆθημα τῶν λύσεων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ βῆθημα Ἐπιμοιῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτών καὶ ὄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐθνικὸς Πόθος, 154 [9+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Βιθυνὴ Ἐλληνοπούλα, 139 [8+5E]. — Σκληρὰ Προγματικόν, 139 [8+6E]. — Ἐλευθερος Ἐλλην, 147 [9+6E]. — ὑπερῆφανο Γαστήρ, 138 [8+6E]. — Γλυκεῖα Ἐλάς, 138 [8+6E]. — Τὸ Σπαστόμα: Καρδίτι, 135 [8+6E].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λουδοβίκος ΙΖ', 123 [7+6E]. — Χρυσωμένη Λύσις, 130 [8+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Κῆρα τοῦ Πόντου, 113 [7+6E]. — Φλοῦρα τοῦ Βασιλέα, 132, [8+6E].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐλληνίς, 108 [6+5E]. — Μπαρμπά-Γεωργός, 106 [6+6E]. — Ρεμπαλός, 108 [6+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Ἀεροναυτοπούλα, 113 [7+6E]. — Βάνδα, 104 [6+5E].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἄσρα τῆς Νεότητος, 85 [5+3E]. — Ὀνειρωμένη Ἐλευθερία, 58 [3+2E]. — Ἰδιοῦρος Σανδοῦλα, 69 [4+4E]. — Ἐλευθερία Μουσική, 58 [3+2E]. — Ἰδιοῦρος Σανδοῦλα, 69 [4+4E].)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αἰγιὰ τῶν Ἑλλίδων, 48 [3+3E]. — Μάρκος Βότασης, 26 [1+2E]. — Οὐρανίου Τόπος, 45 [2+6E]. — Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος, 26 [1+1E].)

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 καὶ 15 ἐτών)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰσοτιμοὶ ἠροϋδιῶν: 163 [10+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Μάρκος Αἰσώλης, 120 [7+6E]. — Γενναίονος Ἐλλην, 148 [9+6E]. — Κάο-μιν, 152 [9+6E]. — Αἱματόβαμμένο Ἐλληνοκὸ Χῶμα, 141 [8+6E]. — Αἱματόβουτος Ἐλληνοκὸ Σημαῖα, 138 [8+6E]. — Νέλιε, 118 [7+6E]. — Φαινηκὴ Συντροφία, 150 [8+6E]. — Ἰσοτιμὸς Ἀγαγιάν, 124 [8+5E]. — Ροδοπέταλον, 126 [8+6E]. — Ἑλλὰς τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, 120 [7+6E]. — Ἐλληνική Καρδιά, 138 [8+6E]. — Λοῦμισσα τοῦ Ἀντιού, 128 [8+6E].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Νηρηίς, 113 [7+6E]. — Βασιλὴ Πρωτα, 112 [7+5E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Μικρὸς ἦρος, 110 [6+5E]. — Ἐργονος Ἀνεμοκράτος, 104 [6+5E]. — Ὀνειρωμένη Ψυχὴ, 104 [6+5E]. — Αἰδήμιος, 110 [6+6E]. — Βυζαντινὸς Ἀετός, 107 [6+6E]. — Βασίλειος ὁ Βυζαντινός, 112 [7+4E]. — Ἀνδρεῖος Ἀνδρῆς, 110 [6+5E]. — Στέφανος Δότης, 113 [7+6E].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐλευθερία, 101 [6+6E]. — Τέλλος Ἀγρας, 96 [6+4E]. — Ἰδανιὸν τοῦ Καλλιέχου, 96 [6+6E]. — (Ἰσοτιμοὶ χωρὶς ἀμοιβήν: Μικρομύσας, 87 [5+5E]. — Μικρὸ Διαβολάκι, 101 [6+4E]. — Μικρὸς Ἀόγης, 101 [6+4E]. — Φιλόπατρις Ἰων, 88 [5+6E]. — Κρῆς Ἐδελότης, 89 [5+3E]. — Φιλελευθεροσ Φλόγη, 92 [5+5E].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Πόθος τῆς Κρήτης, 42 [2+3E]. — Ἀστεροῖς Οὐρανός, 80 [5+3E]. — Ὁραία Ἑλλά

ριδα, Παινεμένο Χωριό από το Λουδοβίκον... Βόρην του Κανάρη, Κρητικοπούλα...

Η Αιδιότητα δεικνύεται τους φίλους της... Πολίτων Αστέρα (Οι κάμωμεν) ευχαριστώ...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκατέρι: 25. Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 28 Ιουνίου...

Από σήμερα αρχίζει η δημοσίευσις των εφημερίδων...

- 269. Αετίγγως: Αριθμόν άπλάως με όρον Γεωγραφικόν ενώνω... 270. Στοιχειόγραφος: Είναι άγριόν θηρίον...

271. Διπλός στοιχειόγραφος μετά Τονογράφου: Μικρό νησί κ' ιστορικό... Αν άποικισθήσῃ...

272. Ποιήσις: Οί σταυροί κοινόν τρέφωμεν. *+* = Οιδ. **+** = Θαλάσσιον ζώον...

273. Ρόμβος: Το πρώτον και το έσχάτον Στην Πίνδον θά εβρέθῃ... Το έλλο άπ' τά έπιρροήματα...

274. Έπιγραφή: Ο Τ Α ΝΕΚΑΙΟΕΠΡΤΕ Ι Τ Τ

275. Ποικίλη Συλλαβική Άκροστιχίς: Η πρώτη συλλαβή της πρώτης τών κατάθε...

276. Μιντών: * - φτε - κ - * - κλητε - ο - ω - οο - αιουαι

277. Γρίφος: tv tv T T T M Π T X T tv T T

ΑΥΣΕΙΣ των Πνευματικιών Άσκήσεων του φύλλου 19: 179. Μισοισσιπής (μύς, εις, Ίπκής)...

183. ΣΤΡΑΤΟΣ 184. ΣΙΣΥΦΟΣ ΤΡΟΜΟΣ Ι Ι Α Γ ΡΟΔΩΝ ΣΙΚΕΛΙΑ ΑΜΩΣ Υ Ε Η Μ ΤΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ Ο Σ Ι Ο Ο Σ ΣΤΑΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 26 ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ: Βηθέλα Χ. Δημηγίτου, Κλειώ Γ. Σακελλαρίδου, Ουρανία Γ. Σακελλαρίδου...

- ΕΠΑΡΧΙΩΝ: ΑΓΓΙΝΙΟΥ: Ν. Θ. Λέρας, Έλένη Θ. Άλεξανδρου... ΑΝΑΡΤΗΣΑΙΝΗΣ: Ίουλίτα Μυγαλακοπούλου...

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ: ΑΔΕΣΣΑΝΑΡΕΙΑΣ: Αματωρίνη Γ. Ζερμακίνη... ΜΑΡΙΑΝΝΑ Δ. ΚΑΙΠΑΣ εν Σφημα, εν ΚΩΝΣΤ. Δ. ΜΑΡΟΥΤΑΣ εν Ίδαμ...